

PROP DE VOSALTRES

Atendre la nostra gent gran

És un gran senyal d'humanitat i un signe visible de la nostra civilització la preocupació per la nostra gent gran, tant per part dels seus familiars com per les diferents administracions o iniciatives privades creant places per a la seva deguda atenció.

Quan visitem alguna persona gran a casa seva o al domicili dels seus fills, i la veiem envoltada d'atencions i cures, ens en alegrem. Ens produeix una sensació satisfactòria veure l'afecte d'aquests fills cap als seus pares, expressant agraïment per tota una vida plena d'afanys i sacrificis per educar-los, preparar-los per al futur... També veure la gratitud de la persona gran, en veure's segura amb la seva companyia.

Quan anem a una residència de gent gran tenim una sensació contradictòria. Sentim, per una part, compassió per l'estat d'alguns grans que es troben sense possibilitat de parlar o deixar-se entendre i, per altre, satisfacció pel bon tracte dels empleats cap als residents, la neteja de les dependències.... És cert que tota regla general té les seves excepcions, però generalment s'escolten més elogis que queixes en aquest servei tan complex d'atenció personal.

Cada família resol els seus assumptes interns de la millor manera. L'edu-

cació dels infants, la recerca d'una escola, la compra de l'habitatge o les noces dels fills són aspectes que requereixen sempre del diàleg i del discerniment de cara a trobar la resolució més favorable per a la pau familiar. També la problemàtica que es genera al voltant de la gent gran amb certes dependències obliguen els membres de la família a replantejar la seva pròpia vida. Amb seguretat es busca sempre el més convenient per a la persona necessitada i el que

més ajudi a la conciliació laboral i familiar. Sens dubte, la família desitja encertar en les decisions. I que ningú s'ha de convertir en jutge dels altres. Perquè si apliquem la mesura de l'amor en les relacions humanes, ningú estima tant els pares com els propis fills i néts. Segur que estudien amb detall totes les possibilitats. Existeixen moltes variables personals i les circumstàncies poden ser complexes: la situació econòmica, la professional, el fet de comptar amb varis membres

de la família amb possibilitat d'ajudar o comptar només amb un..., que cap opinió aliena pot jutjar la solució presa per la família.

Des d'un punt de vista cristià, em sembla important suggerir que no importa el lloc on resideixin els nostres ancians; importa que no se sentin abandonats i percebin, d'una manera clara i autèntica, el nostre afecte en vers ells. De fet, poden experimentar la solitud tant en una residència com en el propi domicili familiar. El que sí necessiten, com tot ésser humà, és poder expressar l'amor cap als seus afins i, també, sentir-lo d'ells. Tenen necessitat, cada dia, de tendresa, proximitat, comprensió, afecte, acollida, escolta, acceptació de les seves limitacions..., amor en definitiva, fins a la mort.

Tot el que s'ha dit va més enllà de mantenir un punt de vista neutre. És, per descomptat, una exigència de la fe en Jesucrist, que ens compromet en tots els àmbits de la nostra vida diària. En aquest cas, a donar alegria, felicitat i esperança a la nostra gent gran. Ells ens van donar la vida, ens van cuidar amb amor quan érem petits, amb les seves nits sense dormir..., ens van educar, ens van donar tot el que tenien... Ara els ho tornem.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trobada de voluntaris de la Fundació Jaume Rubió i Rubió

Voluntaris de la Fundació Jaume Rubió i Rubió van participar, el passat 31 de maig, en la trobada anual, enguany a les Garrigues, per compartir una jornada festiva i també per fer balanç del curs.

Primer van visitar la Fortalesa dels Vilars d'Arbeca, construïda fa 2.800 anys, única en el món iber català. Després es van traslladar a la Granja Escola La Manreana de Juneda. El president de la Fundació Jaume Rubió i Rubió, Ramón Baró, i el

gerent de Troballes, Josep Fernández, van presentar el projecte de la Fundació RE, de Càritas Espanya, dedicada al reciclatge del tèxtil familiar. Així mateix es va repassar el funcionament de les botigues i, al final, la responsable de voluntariat, Montserrat Canals, va explicar el projecte de recollida de roba a les escoles, amb el distintiu de la «bossa vermella», perquè l'alumnat escolar hi porti la roba familiar en desús. És una manera de recollir-la amb seguretat i promoure la seva recuperació.

CERCA DE VOSOTROS

Atender a nuestros mayores

Es una gran señal de humanidad y un signo visible de nuestra civilización la preocupación por nuestros mayores, tanto por parte de los familiares como por las distintas administraciones o iniciativas privadas que crean plazas para la debida atención personal de los mayores.

Cuando visitamos alguna persona mayor en su casa o en el domicilio de sus hijos, y la vemos rodeada de atenciones y cuidados, nos alegramos. Nos produce una sensación satisfactoria ver el afecto de estos hijos hacia sus padres, expresando agradecimiento por toda una vida llena de afanes y sacrificios para educarlos y prepararlos para el futuro... También ver la gratitud de la persona mayor, por verse segura con su compañía...

Cuando acudimos a una residencia de mayores, tenemos una sensación contradictoria. Sentimos compasión por el estado de algunos mayores ya sin posibilidades de hablar o dejarse entender, y satisfacción por el buen trato de los empleados hacia los residentes, la limpieza de las dependencias... Es cierto que toda regla general tiene sus excepciones, pero generalmente se escuchan más elogios que quejas en este servicio tan complejo de atención personal.

Cada familia resuelve sus asuntos internos como mejor puede. La educación de los niños, la búsqueda de una escuela, la compra de la vivienda o la boda de los hijos son aspectos que requieren del diálogo, del discernimiento, y de una resolución que sea la más favorable para la paz familiar. También la problemática que se genera en torno a los ancianos con ciertas dependencias obliga a los miembros de la familia a replantear su propia vida. Con seguridad se busca siempre lo más conveniente para la persona necesitada y lo que más ayude a la conciliación laboral y familiar. No cabe ninguna duda que la familia desea acertar en las decisiones y que nadie debe convertirse en juez de las mismas. Porque, si aplicamos la medida del amor en las relaciones humanas, nadie ama tanto a los padres como sus hijos y nietos. Seguro que estudian con detalle todas las posibilidades. Existen tantas variables personales y las circunstancias familiares pueden ser tan complejas: la situación económica, profesional, el hecho de contar con varios miembros de la familia con posibilidad de ayudar o sólo contar con un miembro..., que ninguna opinión ajena puede juzgar la solución tomada por la familia.

Desde un punto de vista cristiano, me parece importante sugerir que no importa el lugar donde residan nuestros mayores; importa que no se sientan abandonados y que perciban, de un modo claro y auténtico, nuestro cariño por ellos. De hecho, pueden experimentar la soledad tanto en una residencia como en el domicilio familiar. Lo que sí necesitan, como todo ser humano, es poder expresar el amor que sienten por sus allegados y, también, sentir el suyo hacia ellos. Necesitan, cada día, de ternura, cercanía, comprensión, cariño, acogida, escucha, aceptación de sus limitaciones..., amor, en definitiva, hasta la muerte.

Todo lo dicho va más allá de mantener un punto de vista neutro. Es, más bien, una exigencia de la fe en Jesucristo, que nos compromete en todos los ámbitos de nuestra vida diaria. En este caso, a dar alegría, felicidad y esperanza a nuestros mayores. Ellos nos dieron la vida, nos cuidaron con amor cuando éramos pequeños, con sus noches sin dormir..., nos educaron, nos dieron todo lo que tenían... Ahora se lo devolvemos.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

IX Aplec a l'ermita de la Mare de Déu de les Garrigues

El matí del dissabte 10 de juny tingué lloc al poble del Soleràs l'IX Aplec a l'ermita de la Mare de Déu de les Garrigues, novella advocació mariana que porta el nom de la comarca.

La petita ermita, envoltada d'oliveres i ametllers, es troba ubicada al terme anomenat els Rasos del Soleràs, al bell mig de la comarca de les Garrigues. Fou construïda per la família Casañé de Lleida, amb arrels familiars en aquest poble de les Garrigues. En el seu interior es venera una bonica talla de fusta policromada, obra de l'escultor Josep Roca, de Tàrraga, ja traspasat, que representa la Ma-

re de Déu asseguda portant damunt la seva falda el Nen Jesús.

L'acte central de l'Aplec fou l'Eucaristia, amb la participació de fidels vinguts del mateix Soleràs i pobles veïns com Granyena de les Garrigues o els Torms, i altres de la comarca. La celebració fou presidida pel vicari general de la diòcesi, Mn. Josep A. Jové, i concelebrada per Mn. Joan Jové, el rector del Soleràs, el sacerdot romanès Mn. Paul i el també romanès Mn. Adrià i els salesians P. Jordi i P. Àngel Alegre, anterior rector del Soleràs.

El P. Àngel Alegre amb paraules gairebé emocionades agrai l'oportunitat de retornar al Soleràs, la seva antiga parròquia, i a l'ermita de la Mare de Déu de les Garrigues, en el dia del seu Aplec: «...m'he retrobat amb la Mare aquí, en la seva ermita, però Maria es troba a tot arreu». En el moment de l'Ofertori no va mancar l'ofrena de flors, ni la dels fruits de la comarca com l'oli. Comarca que, abans de cloure la celebració, va rebre la benedicció dels termes, que féu el P. Àngel Alegre, on es pregà i demanà pel do de l'aigua en temps de sequera.

L'Aplec clogué amb el cant dels Goigs en lloança de la Mare de Déu de les Garrigues.

El bisbe Salvador beneeix el nou Hospital Sant Joan de Déu de Lleida

El bisbe Salvador va beneir, el passat 9 de juny, les instal·lacions del nou Hospital Sant Joan de Déu de Lleida. Durant la inauguració oficial d'aquest equipament el conseller de Salut, Antoni Comín, va destacar que el nou centre «permet posar aquells llits que faltaven a la Regió Sanitària de Lleida però, a més, aquestes places, pensades en una lògica més comunitària, apropa els pacients a les famílies i permet que el procés de curació dels pacients es faci en el seu entorn social habitual».

L'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu aborda l'assistència a la salut mental infantil, juvenil i d'adults des d'una perspectiva integradora, tant des del punt de vista sanitari com de serveis socials,

i amb la visió de continuïtat dels processos assistencials, sempre en un marc de col·laboració amb els serveis sanitaris i amb els agents socials de les terres de Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

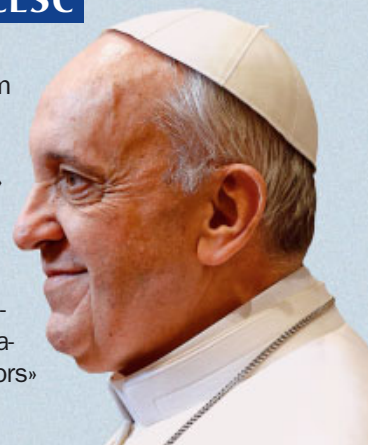

@Pontifex: «Dono gràcies a Déu pels pares que cerquen viure en l'amor i tiren endavant fins i tot si cauen molts cops al llarg del camí» (1 de juny).

@Pontifex: «A través de la foscor dels conflictes podem ser espelmes per recordar que la llum preval per sobre les tenebres» (2 de juny).

@Pontifex: «Promoguem amb coratge tots els mitjans necessaris per protegir la vida dels nostres infants» (3 de juny).

@Pontifex: «Deixem-nos guiar amb docilitat per l'Esperit Sant per a no errar el camí i no tancar els nostres cors» (4 de juny).

Les Càritas de Solsona, Urgell i Lleida constaten la cronificació de la pobresa

Les Càritas diocesanes de Solsona, Urgell i Lleida han detectat el darrer any una cronificació de la pobresa. La qual cosa ha fet que les persones ateses per aquesta institució necessitin un seguiment més personal, més exhaustiu i més ajudes.

Les tres Càritas diocesanes van atendre l'any passat 13.973 persones. Aquestes dades es van fer públiques el passat 14 de juny en la roda de premsa de presentació de

les memòries de les tres Càritas diocesanes, que va ser presidida pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls.

Les dades mostren que els usuaris que vénen a Càritas són persones que continuen tenint moltes dificultats per sortir del risc d'exclusió o vulnerabilitat. Durant l'any 2016, les tres Càritas diocesanes han entregat 511.555 euros en ajudes econòmiques. Es tracta d'entregues directes a les famílies per cobrir les necessitats bàsiques (aliments, subministres de la llar, lloguers, medicaments). Des de les tres Càritas diocesanes es detecten tres aspectes que dificulten la normalització de les persones en situació de pobresa: la dificultat per accedir a l'habitatge, la cronificació de l'atur i el rebrot de les drogo-dependències.

Per la seva banda, el programa d'Acollida ha atès 4.222 usuaris. Pel que fa al programa d'Infància, Adolescència i Família, s'hi ha produït un petit decrement d'un 5% del total d'atencions.

Les tres Càritas diocesanes segueixen apostant perquè la persona pugui gaudir d'un treball digne i remunerat que permeti cobrir les seves necessitats bàsiques. Actualment compten amb 1.476 voluntaris/es.

Vacances per Créixer!

Vacances per Créixer és el projecte de la Fundació Verge Blanca que possibilita que infants en situació de vulnerabilitat puguin participar en activitats de lleure educatiu.

Ajuda'ns a que aquests infants tinguin l'oportunitat de gaudir d'un temps de lleure de qualitat.

Gràcies a la teva col·laboració:

- Respondrem a les necessitats educatives de lleure dels sectors socials més vulnerables.
- Farem que el lleure sigui un dret per a tots els infants.
- Millorarem les capacitats personals i relacionals dels infants.
- Els infants gaudiran d'un àpat saludable i equilibrat al dia.
- Contribuirem en un futur amb igualtat per a tots els infants.

Pots fer el teu donatiu:

- A través de la pàgina web: www.vergeblanca.org/donatus.
- Mitjançant transferència bancària a: BBVA: ES11-0182-5938-9600-1150-8907
La Caixa: ES42-2100-0508-0602-0005-0789
- O dirigint-te a la seu de la Fundació Verge Blanca (Acadèmia 17, 25002 Lleida).

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Una opció raonable i legítima (i III)

Des del meu punt de vista, Jesús és motiu de fe. Estima els pecadors i comparteix la taula amb ells escandalitzant els fariseus. Torna tota la seva dignitat a la dona que havia de ser lapidada per haver comès adulteri. Tracta amb la samaritana, una heretge. Accepta la invitació del públicà i l'elogia, tot i la seva mala reputació. No té en compte el dissabte quan es tracta de salvar una persona. Purifica el temple, lloc sagrat per excel·lència.

Jesús prefereix els pobres sense que això comporti cap ressentiment envers els rics. Mostra una conducta revolucionària en el pla religiós que commou els seus coetanis. Predica l'amor universal, la pràctica de la donació, l'alliberament de tots els setges exteriors i interiors i exhorta a exercitar el perdó sense condicions. El fet que el seu missatge transcendeix les meves possibilitats de seguiment, no li treu valor. Només posa de manifest, la meua fragilitat.

Viu pobrament, austerament, passa per l'angoixa de l'hort de les oliveres, fa un terrible crit en la creu quan se sent abandonat per Déu. El Déu que Jesús anuncia no és el que esperem, no és el dels nostres fantasmes, ni infantilismes; tampoc no és el de les nostres dignes filosofies. És el Déu de l'Amor, que no pertany a cap home, ni a cap religió, a cap nació o Estat.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

- **Tota la setmana**, a les 20 h, Novena de la Mare de Déu del Carme, a la Parròquia del Carme.
- **Diumenge, 9 de juliol. Dia de la Confraria de Montserrat de Lleida.** Pelegrinatge a Montserrat. A les 11 h, Missa Conventual, presidida pel Sr. Bisbe.
- **Dissabte, 15 de juliol.** A les 20 h, Eucaristia a la Parròquia del Carme, seguida de la processó pel barri.
- **Diumenge, 16 de juliol.** A les 20 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Parròquia del Carme.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 28,10-22 / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Sant Cristòfol, màrtir, patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, verge caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, màrtir; beats Carmel Bolta, prevere, i Francesc Pinazo, franciscans i màrtirs a Damasc.

11. □ Dimarts [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, patró d'Europa i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Dimecres [Gn 41,55-57; 42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.

13. ■ Dijous [Gn 44,18-21.23b-29;45,1-5 / Sl 104 / Mt 10,7-15]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena.

14. ■ Divendres [Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10,16-23]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma

(MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda.

15. □ Dissabte [Gn 49,29-32; 50,15-24 / Sl 104 / Mt 10,24-33]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antíoc, metge, mr.

16. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 55,10-11 / Sl 64 / Rm 8,16-23 / Mt 13,1-23]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar.

Diumenge XIV de durant l'any

COMENTARI

El jou del Crist és suau

El llibre de Zacaries de fet en són dos, d'autors i èpoques diferents. El 2n (cp. 9-14) és antologia de textos messiànics molt influents al N.T.

El rei entra a Sió (Jerusalem) inaugurant un temps de pau *muntat humilment en un ase*, animal dels pobres; a més *allunyarà els cavalls*, animals per a la guerra.

L'oracle servirà per narrar l'entrada messiànica de Jesús a Jerusalem.

L'*Esperit* surt 19 vegades a Rm 8 amb l'antítesi entre *Esperit* i *carn* que abasta l'èsser, el viure i l'obrar: no amb esquema dualista de cos i ànima sinó a nivell dinàmic-existencial.

Pau avisa que el nostre *estar en l'Esperit* depèn de l'*habitar l'Esperit* en nosaltres.

El retret de Jesús (v. 21s) a *les poblacions on havia fet molts del seus miracles però no s'havien convertit* emmarca ara la pregària de Jesús *enaltint el Pare*.

Corazín i Betsaida tipifiquen els qui, rebent abundància de gràcies, no volen fer cas al missatge diví de conversió.

Us enalteixo, Pare, perquè reveleu als senzills tot això que amagueu als savis: l'obstacle no és la saviesa sinó l'orgull que massa sovint l'acompanya. El savi de debò, com més sap, millor sap que li queda molt per descobrir. El senzill, conscient que desconeix moltes coses, aprèn dels qui val la pena escoltar.

Veniu a mi tots els cansats i afeixugats: Jesús és la referència personalitzada de la meta —Déu— cap a on volem tendir.

Accepteu el meu jou suau que no és cap llei externa sinó l'ideal evangèlic de les Benaurances, més exigents que la Llei, però amb l'Esperit de Jesús com a motor dins nostre.

▶ Lectura de la profecia de Zacaries (Za 9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moríreu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deiebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

▶ Lectura de la profecia de Zacarías (Zac 9,9-10)

Esto dice el Señor: «¡Salta de gozo, Sión; alégrate, Jerusalén! Mira que viene tu rey, justo y triunfador, pobre y montado en un borrico, en un pollino de asna. Suprimirá los carros de Efraín y los caballos de Jerusalén; romperá el arco guerrero y proclamará la paz a los pueblos.

»Su dominio irá de mar a mar, desde el Río hasta los extremos del país.»

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,9.11-13)

Hermanos: Vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos morales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así pues, hermanos, somos deudores, pero no de la carne para vivir según la carne. Pues si vivís según la carne, moriréis; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, tomó la palabra Jesús y dijo: «Te doy gracias, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos, y se las has revelado a los pequeños. Sí, Padre, así te ha parecido bien. Todo me ha sido entregado por mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Toma mi yugo sobre vosotros y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso para vuestras almas. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera.»